

KAPITOLA PRVNÍ

Nejběžnější mýty a iluze, kterých se lidé drží

(Z přednášky-semináře o „Principech a aplikování duchovní hypnózy“, 14. 1. 1983)

Většina lidí na planetě Zemi si neuvědomuje fakt, že ve všech aspektech své pozemské existence podléhají různým mýtům a iluzím. Jelikož je považují za normální stav záležitostí, lidé mají dojem, že tyto mýty a iluze jsou pravá realita a jediná pravda. A přece nejsou ani pravé, ani skutečné, ale namísto toho jsou deformací reality a v mnoha případech jsou to kompletní a naprosté falešnosti.

Je čas rozptýlit tyto mýty a iluze o životě, Bohu, stvoření a vlastní přirozenosti. Jestliže někdo strnule lpí na těchto iluzích a mýtech a uvázne při nich, jediný způsob, jak může jednat a chovat se k sobě a jiným, je z pozice stagnace, problémů, mýtů a iluzí. Co je to za jednání a vztahovost? Je to jednání o vztahovosti z problémů do problémů, z podvodů do podvodů, z utrpení do utrpení, z trápení do trápení, z mýtů a iluzí do mýtů a iluzí, a pomocí nich a skrze ně. Z takové pozice nelze nijakým způsobem navázat žádný pravý smysluplný, trvalý, naplňující a uspokojivý vztah.

Takže pokud chce jedinec mít úspěšný vztah k lidem, Bohu, sobě, životu, stvoření či čemukoli jinému, naléhavě se radí odstranit tyto mýty a iluze, kterých se lidé tak běžně drží ohledně všech životních záležitostí.

Tentokrát se budeme zabývat třiceti čtyřmi takovými mýty a iluzemi. Než začneme přemýšlet o těchto věcech, je nutné zdůraznit, že to, co se prezentuje v této knize, je pouze k úvaze. Po každém se žádá, aby měl přístupnou a otevřenou mysl a srdce. Nikdo nemusí v žádném případě souhlasit s tím, co následuje. Tato poselství a zjevení se prezentují pod vedením Nejvyššího, Pána Ježíše Krista, Jednoho Boha Nedělitelného, jako potrava na přemýšlení, procítění a odhodlání. Každému, kdo toto čte, se radí, aby považoval o tomto obsahu a aby o něm hloubal, rozjímal, uvedl se do duchovního autohypnotického transu a zeptal se sám sebe z pozice své Niterné mysli, zda všechny záležitosti, prezentované v této knize, jsou či nejsou pravdivé a jak se týkají jeho života a potřeb. Rovněž jak mohou být využity co nejefektivnějším, nejkonstruktivnějším, nejproduktivnějším a nejtvůřivějším způsobem.

Po tomto úvodu následuje přehled a úvaha o všech 34 mýtech a iluzích:

1. Je mýtem a iluzí myslet si a věřit, že život obecně, a lidský život zvlášť, může vzniknout z nějakého jiného zdroje, než je speciální konstelace a kombinace duchovních principů, které neustále emanují a vyzařují z Absolutního Nestvořeného Zdroje života, který lidé nazývají Bůh, Nejvyšší, Ježíš Kristus, Višnu či jakkoli jinak, Kdo je Absolutní Nejvyšší Sentientní Entitou a Bytostí. Žádná jiná forma života nikdy, od věčnosti do věčnosti, neexistovala, neexistuje nebo existovat nebude, ať by to byl jakkoli překroucený, zkreslený a ukradený život a ať si blázniví lidé myslí, tvrdí a pokoušejí se dokázat s jejich bláznivou vědou cokoli. V tomto smyslu je naprostým mýtem a iluzí věřit, že život se mohl vyvinout evolučním procesem, jak si

myslel Darwin, a zejména, že vyšší forma sentientního života se mohla vyvinout z něčeho jiného než z kombinace duchovních principů, které emanují z Nejvyššího.

2. Je mýtem a iluzí myslet na Stvořitele, Boha, Nejvyššího jako na někoho, kdo je nepřístupný, kdesi vysoko či mimo, cizí, nehmateľný, s kým je těžké navázat vztah či se mu přiblížit nebo kdo si vyžaduje speciální nebo neobvyklé prostředky, způsoby, nástroje, procedury, mystéria, rituály, obřady či podobné věci, aby byl vyvolán a pochopen během komunikace s Ním/Ní. Nic není dále od pravdy než toto. Ve skutečnosti je Nejvyšší věčně přítomen v každém, „uvnitř“. Mít vztah a komunikovat s Nejvyšším je nejsnadnější, nejpřirozenější, nejnórmálnější a nejžádanější věc, jakou lze učinit. Nicméně negativní stav, který existuje na této Zemi v aktivovaném a dominantním režimu, dělá všechno, co je v jeho moci, aby před lidmi zatajil tento nepopíratelný fakt, aby tito s Nejvyšším nekomunikovali. Na komunikaci s Bohem z „uvnitř“ není nic zvláštního, složitého, těžkého či neobvyklého. Je to přirozené tak jako dýchání.

V tomto ohledu je čas si uvědomit, že Nejvyšší se objevuje lidem vícerymi způsoby: jako Bůh „uvnitř nás“; to znamená, že dýcháme, žijeme a děláme všechno z té přítomnosti v naší Niterné mysli. Ale Bůh je i s námi jako bratr, sestra, otec, matka, přítel, milenec; někdo, s kým můžeme sdílet intimní život.

Je také dobré si uvědomit, že Bůh je mezi námi, ve všech našich aktivitách, podílející se na všem, co děláme; a Bůh je nad námi, dohlížející na vše jako Božská Prozřetelnost. Je velmi důležité si uvědomit, že Bůh se projevuje lidem nekonečnou rozmanitostí a různorodostí způsobů a stylů a že Bůh je jediný, kdož vždy „Jest“, a že všechno ostatní je proto, neboť „Bůh Jest“. Pokud by nebyl žádný Bůh, nebylo by žádné „Jest“, nemohlo by být žádné „Já jsem“. „Já jsem“ je následkem Absolutního „JÁ JSEM“ Nejvyššího. Je také správné si uvědomit, že Bůh přesahuje všechno to, co bylo právě řečeno. On je více než to. Toto více je pro nás nepochopitelné. Jestliže máme vztah k Bohu v těchto aspektech; uvnitř nás, s námi, mezi námi, nad námi, v nekonečné rozmanitosti a různorodosti Jeho projevu, pak se nic nemůže pokazit.

Stačí si uvědomit a cítit Přítomnost Nejvyššího výše popsanými způsoby a konat všechno z Nejvyššího, podle Nejvyššího, s Nejvyšším a skrze Nejvyššího v nás.

3. Je mýtem a iluzí myslet si a věřit, že Bůh stvořil cokoli či pozůstává z čehokoli negativního, škodlivého, zlého, špatného, nebo věřit, že Bůh trestá a odsuzuje lidi do pekla, způsobuje nehody, trápení, utrpení či to, co blázniví lidé s jejich bláznivými zákony nazývají „skutky Boží“. Bůh, Nejvyšší, je čistá Absolutní Láska a Absolutní Moudrost, a takové negativní vlastnosti a představy jsou neslučitelné s Jeho/Její pravou Přirozeností. Bohu je připisují lidé a nejsou ničím jiným než lidskými projekcemi toho, jak oni sami myslí, chtějí, konají, chovají se a jednají sami se sebou a k sobě navzájem a jak praktikují svůj vlastní bláznivý život.

Když Bible hovoří ve svém doslovném smyslu o tom, že Bůh je žárlivý, rozhněvaný, represivní, trestající atd., hovoří jazykem lidských projekcí a zdání pravdy, a ne jazykem duchovní reality a její pravdy. Tato realita je skryta ve vnitřním smyslu Bible, který je zahalen v doslovném smyslu. Je potřeba si uvědomit, že lidé na Zemi nemají k dispozici žádný jiný jazyk, pouze jazyk zevnějšku a projekcí. Důvodem je to, že na Zemi je aktivní a dominuje negativní stav, a protože je to stav nevědomosti, vše odvozuje ze zevnějšku, který je určen „lidskými“ projekcemi a očekáváními, a

ne obsahem a smyslem pravé reality. Proto Bible používá jediný jazyk, který mají lidé k dispozici, aby je udržovala v určitém uvědomění si duchovních principů. A i když tyto principy lidé zkreslí, v této době zde není nic jiného k dispozici.

4. Je mýtem a iluzí myslet si a věřit, že je více než jeden Bůh. Protože existuje jen jeden Stvořitel, jedno „Já jsem“, pokud jde o „Já jsem“, je zde pouze jeden Bůh, Jedno Absolutní „JÁ JSEM“, Kdož se Sám/Sama ve Svém stvoření projevuje nekonečným počtem způsobů, aspektů, kombinací, jmen, stavů, kondicí a procesů. Rozličné aspekty jednoho takového projevu se mohou považovat za seskupení určitých atributů Nejvyššího, které lidé označují různými takovými jmény jako Bůh, Alláh, Manitou, Brahma, Višnu, Rama, Krišna, Šiva, Velký Duch, Duch Svatý, Jehova, Ježíš Kristus, Adonai, Shadai, Elohim, Nejvyšší atd. Já požívám jméno Nejvyšší. Takže vždycky, když řeknu Nejvyšší, znamená to všechno toto i mnohem více. Toto je životně důležitý princip duchovní homogenity života, protože vám dodává pocit jednoty, celistvosti, jednosti a harmonie esence a substance toho, kdo jste. Jak vnímáte sami sebe? V jakých aspektech se vnímáte? Jedinec je duch, že ano?

Nyní se samozřejmě tento duch potřebuje nějak projevit. Vytvoří tedy duševnost, kterou lidé někdy nazývají duše. Ta duše. Nyní má duch duši, skrze níž je duševně činný. Duševní činnost znamená myslet, cítit, chtít, jednat, chovat se. To znamená, že je to tentýž duch. Nejsou dva. Je v tom ale ještě třetí aspekt, kterým je to, co se pociťuje ve vašem těle. Máte nějaké tělo, formu, vzhled. Nyní mějte na paměti, že když hovořím o těle, vzhledu a formě, tyto nejsou nutně z hmotných prvků, atomů, molekul a hmoty, jak ji známe na Zemi. To je jen jedna z nekonečných variací forem, které má duch a jeho duše k dispozici na promítnutí se do nějaké konkrétní reality, do nějaké další duchovní a duševní úrovně. Ale opět, je to jedno tělo, že? Lidé však toto chápání rozdělili, separovali a izolovali. Křesťanská terminologie přišla se třemi Bohy. Mají tam tajemství, protože to je Otec, Syn a Duch Svatý; jsou jedno, ale existuje jeden Bůh-Otec, další Bůh-Syn, a ještě další Bůh-Duch Svatý. Samozřejmě,, že to je nesmysl, zohavení pravé duchovnosti. Štěpí to stvoření do mnoha forem a do mnoha manifestací odvozených od různých bohů, což nemůže být, neboť všechno musí pocházet z Jednoho Absolutního Zdroje. Pokud by byli Bohové tři, nebyl by jeden Absolutní Bůh, nebyl by vůbec žádný život. Tak jako jeden není třemi různými osobami... dovedete si představit sebe, jak jste třemi osobami se třemi obrovskými hlavami na ramenou, které na sebe neustále mluví? Dokonce i představa toho vypadá jako ohavnost. Možná to někde ve vesmíru existuje, nevím, pochybuji. Doposud jsem to neviděl, a cestoval jsem všude a po všech různých odlišných úrovních. Ano, viděl jsem mnoho takzvaných ne-lidských forem, ale ten základní princip jednoty a jednosti je vždy zachován, bez jakékoli výjimky či výluky. Tak jako vy jste jeden, nepopíratelně jeden, tak jako se vy cítíte jedním ve svém duchu, duši a těle, takto je jeden Nejvyšší. Odkud to odvozujete? Z jednosti Nejvyššího jste prodloužením, jedinečným procesem a projevem Nejvyššího.

5. Je mýtem a iluzí myslet si a věřit, že lidský život začíná početím v matčině lůně na Zemi a končí fyzickou smrtí tohoto „těla“. Mějte na paměti, že lidský život se ani nezačíná, ani nekončí projevem života v přírodním stupni na Zemi. Fakticky začíná před fyzickým početím ve speciální duchovní dimenzi, ze které se inkarnuje do fyzického stupně, a po smrti fyzického těla pokračuje do věčnosti jako jedinečný sebeuvědomělý jedinec. Délka vašeho života na Zemi je jen nepatrný zlomek vteřiny, velmi krátká fáze jednoho aspektu života, lidmi zvolená kvůli nějakému poučení a účelu.

Protože inkarnace na Zemi (samozřejmě na základě vaší svobodné volby) je ale inkarnací do negativního stavu, který je ovládán principem nevědomosti, všechny vzpomínky na vlastní předešlou existenci, v době před početím v matčině lůně, a všechny vzpomínky na to, co se stalo s dotyčným jedincem, jsou na základě volby vymazány a nejsou vůbec k dispozici. Lidé si nemohou pamatovat, co se jim přihodilo před početím. Toto je nastavení negativního stavu, aby nalákal lidi na iluzi a mýtus, že neexistuje žádný další život před a po, než je život z matky, od početí v matčině lůně až po konec fyzického života. Z tohoto hlediska je jasné, že všechny ty bláznivé argumenty ohledně práva na život, interrupce, odpojení umírajícího klienta/pacienta od životního podpůrného systému, aby se zachoval život, jsou marné a zavádějící. Co je život? Oni se pokoušejí zachovat něco, co není život, ale smrt. V přírodním stupni není nic živé. Pouze prostřednictvím duchovních principů je přiveden život do toho stupně.

Příroda je neustále ožívována těmi principy, je tedy zbytečné diskutovat o takových záležitostech. Ty by měly být výlučně věcí osobního svědomí, nebo by to mělo být mezi dotyčným jedincem a jeho Stvořitelem, a ne věcí bláznivých zákonů a kodexů, kterými se lidé pokoušejí zasahovat do tohoto procesu a pokoušejí se jiným lidem vymývat mozek, aby strnule, zoufale lpěli na tomto fyzickém životě a aby uvěřili, že po něm už nic neexistuje. Naneštěstí, dokonce i lidé, kteří tvrdí, že věří v posmrtný život, nebo věří, že už tu byli předtím, na tomto životě lpějí stejně zoufale jako ti, kteří tomu nevěří.

Jaká je moudrá, zralá cesta v tomto ohledu? „Budu tady do té doby, dokud tu budu potřebný. Jsem nadšený, potěšený a unešený, že jsem tady, neboť jsem zde na základě Božské Prozřetelnosti Nejvyššího a to, že jsem tady, má účel. Ani o vteřinu dříve či o vteřinu později, až nastane čas, půjdu domů. Bude to radost, potěšení a extáze odejít. Nebude žádný strach ze smrti, neboť žádná smrt neexistuje.“

6. Je mýtem a iluzí myslet si a věřit, že lidský osud a život je předurčený, pevný či uzamknutý v jedné pozici či stavu. Lidský život není ani předurčen, ani navěky zafixován v jedné pozici či stavu. Namísto toho je lidský život určen svobodnou volbou jedince, svobodou, nezávislostí a vlastním odhodláním neustále duchovně postupovat. Lidský život, osud a volby jsou ve stavu neustálé změny, proměnlivosti, modifikace, doplňování, budování atd. a nikdo není nikdy odsouzen být navěky v něčem či někde, jen pokud si tak nezvolí ze své vlastní svobodné vůle. Nicméně, v Absolutním Stavě Nejvyššího jsou lidské volby předvídaný a jsou poskytnuty všechny příležitosti pro jejich aktualizaci či realizaci, spolu s věčnou možností a volbou změnit jakoukoli situaci, okolnost, stav a místo. Takže toto předvídaní z bezprostorového a z bezčasového rozpoložení Nejvyššího je nepravdivě považováno některými náboženskými doktrínami a filosofiemi za předurčenost a nezměnitelnost vlastního stavu a rozpoložení na věčnost. Nic není dál od pravé reality. Pravé duchovní principy neobsahují žádnou představu definitivnosti, ale jen potenciálnost být tím, co si zvolíte ze své svobodné volby. Takže tento mýtus má nesmírné důsledky pro terapii. Pokud by lidé nebyli schopni se změnit, jaký by byl smysl jakékoli terapie? Každý terapeutický přístup je postaven na schopnosti lidí změnit se a na víře, že se mohou změnit. Můžete si zvolit, že budete nešťastní, nebo si můžete zvolit, že budete šťastní. V obou případech je to vaše volba a v obou případech nesete důsledky té volby.

7. Je mýtem a iluzí věřit a myslet si, že lidský život a lidské aktivity, ať jsou jakékoli, jsou omezeny na vnější vědomé uvědomění a že ve jsoucnu a bytí není nic kromě

toho, co lidé vnímají či si uvědomují svou vědomou myslí. To, co vám dovoluje vnímat vaše vědomá mysl, obsahuje ve skutečnosti velmi málo pravé reality. Devadesát pět procent (95%) či více lidských aktivit a lidských životních událostí je zapříčiněných a pochází z něčeho, co není ani vzdáleně vnímatelné a pochopitelné lidskou vnější vědomou myslí, na níž se tak velmi spoléháme. Vidíte, jak jsme nepatrní a jak málo toho víme? Méně než pět procent (5%).

8. Je mýtem a iluzí věřit a myslet si, že to, co lidé vnímají ve svém vnějším prostředí, co kdo vnímá právě teď, je jediná pravá realita, jediné pravé jsoucnost a bytí, a že v realitě stvoření není nic více. To, co vnímáme právě teď, tuto zemi, jeden druhého, není pravá realita, ale vymístění z pravé reality, odpad z pravé reality. Je to výsledek aktivovaného a dominujícího negativního stavu, existujícího na Zemi asi 30 milionů let. Lidé tehdejší doby, jež byli nesmírně inteligentní a duchovně uvědoměli, určitými složitými procesy aktivovali negativní stav a uvedli jej do dominantního postavení. Tato aktivace vyvolala ohromný chaos a deformaci ve tkanivu časoprostorového kontinua, což je vyhodilo pryč z reality stvoření a oni vypadli do čehosi, co Nejvyšší nazývá zóna vymístění. Toto je vymístěný vesmír. Toto není pravý vesmír. Negativní stav nemůže existovat společně s pozitivním vesmírem na téže úrovni. V okamžiku, kdy aktivujete negativní stav, způsobí to deformaci a vy jste vyvrženi ze stvoření do vymístěné zóny. Toto zde je vymístěná zóna. Není to pravá realita; protože však nemáme nic jiného, mimoto si nic neuvědomujeme. Kvůli odříznutí přístupu k pravé realitě takovým procesem věříme, že toto je pravá realita. Vy můžete toto falešné uvědomění změnit; když vejdete do hlubokého transu, můžete odhalit, jaká je pravá realita.

9. Je mýtem a iluzí věřit a myslet si, že funkce, pozice a umístění života jakékoli lidské bytosti jsou omezeny na každý daný moment, na jeden stupeň, jednu úroveň či na jednu dimenzi, které jsou vnímány vnější vědomou myslí. Tak tedy, pravá realita je taková, že všechny mysli jsou umístěny a fungují synchronně a simultánně v duchovní, intermediální a fyzické dimenzi. Mimo to, v našem případě to je i zóna vymístění. Další iluzí a mýtem je myslet si, že duchovní a intermediální dimenze jsou nehmatatelné a neskutečné, prázdné představy bez jakéhokoli života a bez jakékoli smyslové reálnosti. Ve skutečnosti jsou duchovní a intermediální dimenze více reálné, více hmatatelné a více konkrétní než fyzická dimenze, kterou si lidé vědomě uvědomují a kterou považují za jedinou realitu. Reálnost, konkrétnost a hmatatelnost fyzického vesmíru, našich fyzických těl a našeho prostředí pochází pouze z reálnosti, konkrétnosti a hmatatelnosti duchovní a intermediální dimenze. Kdyby ty dimenze nebyly skutečné, nedokázali bychom vnímat, cítit, uvědomovat si vůbec nic. Veškeré vnímání, smyslové vstupy a výstupy, čerpáme z existence těch dimenzí. Z toho důvodu všechny tyto rozmanité reality a dimenze jsou obývány, žijí a fungují prostřednictvím nekonečného počtu a rozmanitosti sentimentálních bytostí, jak lidských, tak i ne-lidských forem. V současnosti je nevnímáme, protože procesem fyzického narození, další ohavností tvůrčího ducha, byla veškerá spojení se všemi ostatními dimenzemi zablokována, aby se lidé obraceli ven a ignorovali jakoukoli duchovní a intermediální realitu, aby tak negativní stav mohl být aktivován, založen a zaveden. Jestliže by si jedinec vědomě uvědomoval všechny ty dimenze, negativní stav by nikdy nebyl schopen vstoupit do svého jsoucnosti a bytí. Nikdo by neměl tuto potřebu či nezbytnost.

10. Je mýtem a iluzí věřit a myslet si, že duchovní a intermediální svět, nebo to, co lidé nazývají nebesa, pekla, astrální světy atd., jsou místa někde v odlehlých

koutech stvoření, kde se lze velice těžko, pokud vůbec, dostat či komunikovat s nimi. Toto je další iluzí, o níž se vás snaží přesvědčit negativní stav.

Realitou je, že tyto světy existují společně synchronně a simultánně s fyzickými světy a zónami vymístění a jsou vzájemně propojeny a související a jeden bez druhého, s výjimkou zóny vymístění, nemohou existovat. (Všechny ostatní dimenze mohou existovat bez aktivní zóny vymístění, třebaže zóna vymístění nemůže existovat bez dimenzí ostatních.) Proto jsou všechny tyto světy nepřetržitě přítomny jeden v druhém, zaujímajíce stejné místo, ale jiné dimenze. Aby tyto světy byly otevřené, aby byly rozlišitelné, vnímatelné, přístupné, je podle principů mysli vyžadován určitý posun či deformace.

Pro zopakování, negativní stav, existující na Zemi v aktivovaném a dominantním módu, uzavřel uvědomování si existence všech jiných světů než světů fyzických, jinak by si oni nemohly ani představit jejich vlastní existenci.

11. Je grandiózním mýtem a iluzí věřit a myslet si, že pravý duchovní život a zdravé každodenní žití pozůstává z dodržování určitých vnějších rituálů, obřadů, činností a událostí, jimiž jsou například, stručně shrnuto, chození do kostela, slovní modlitby, trávení mnohých hodin v lotosové či jakékoli jiné pozici, vnější čtení svatých knih, dávání peněz a majetku charitám, vyhýbání se jedení a pití určitých druhů pokrmů a nápojů, dieta, abstinence, hladovění a podobné věci (kromě kouření tabáku, marihuany a braní drog, což je vždy negativní a zlé, protože to pochází z pekla), bez jakéhokoli ohledu na niterný stav vaší mysli, na úmysly a kvalitu vašeho vnitřního života. Neexistuje nic duchovního v takových aktivitách samých o sobě a samých od sebe; nejsou dobré k ničemu, kromě toho, že vás uvádějí v omyl a zavádějí. Takové aktivity lze považovat za něco jako oblečení pro tělo. Tělo tu není pro oblečení, ale oblečení pro tělo, až na případ, kdy lidé připisují všechnu důležitost oblečení, a ne tělu. Pravá duchovnost spočívá ve stavu vašeho vnitřního bytí, v souhrnném životním stylu a prvotních úmyslech, které jsou v pozadí všech vašich aktivit. Jaký je záměr vašich aktivit? Nezáleží na tom, jak moc se postíte, jak často chodíte do kostela nebo se modlíte; pokud není úmyslem vzájemný prospěch, obecné blaho, sdílení z lásky a moudrosti, z objektivity, spravedlnosti, abyste byli lepší lidskou bytostí, není to dobré, nikam to vůbec nevede. Prosím vás, zapomeňte na takové externality. Ty vám vůbec nepomohou. Styl pravého života je vždycky z kvality vaší lásky. Úmysly takového života pramení ze stupně a kvality vaší moudrosti. Pravá láska a moudrost života nepožaduje žádné takové restriktce, tabu, předpisy, požadavky, průbojnost či omezení, pokud všechno, co ve vašem životě děláte (a můžete dělat, co jen chcete), děláte za jediným účelem; být více duchovní, být mnohem lepší lidskou bytostí, sloužit dobru a pravdě, lásce a moudrosti, Nejvyššímu i ostatním; potom můžete dělat cokoli. Nemusíte trpět či se uvádět do sebetrestajícího režimu tím, že se budete omezovat všemožnými tabu, nebo tím, že budete trávit hodiny dodržováním „očekávaných“ rituálů atd.

12. Je mýtem a iluzí věřit a myslet si, že můžete milovat, respektovat, starat se, oceňovat, akceptovat, být dobrými a milými k lidem či Bohu, Nejvyššímu, a zároveň nenávidět, znevažovat, ignorovat, pohrdat, být negativními, odpornými, odmítat a špatně zacházet se sebou samými; nebo respektovat sebe, být milými a laskavými k sobě, a zároveň nerespektovat, nemilovat, nestarat se a nebýt milými k Nejvyššímu a ostatním. Všechno, co cítíte, chcete a děláte sobě, děláte zároveň i ostatním a Nejvyššímu. Nemůžete ze sebe vystoupit, abyste navázali vztah s jinými či s Nejvyšším z nějaké abstraktní, vnější pozice. Pokud nemilujete sebe, nejste schopni

skutečně milovat nikoho. Zároveň, pokud nemilujete ostatní a Nejvyššího, sebe taktéž nemůžete milovat. Z toho důvodu nemůžete být opravdu duchovní, zdravá osoba. Tento princip má dalekosáhlé důsledky pro jakýkoli druh jednání. Jak jednáte s lidmi? Jak se chováte k lidem? Musíte si zde zapamatovat důležitou zásadu: všechno ve stvoření Nejvyššího má svůj čas a místo. Chování a postoj lidí v každém daném okamžiku času a prostoru jsou takové, jaké mají být, ať jsou jakkoli nešťastné či negativní. Z každé situace dochází k velice důležitému ponaučení. Každý představuje jistý užitek. Vaším chováním, postojem, tím, jací jste, přinášíte stvoření určitý užitek. Jestliže smýšlíte negativně o lidech, nebo jestliže někdo vejde do vašeho života a vy tu osobu nemáte rádi a cítíte se s ní velmi nepříjemně, jestliže ji odmítáte, jestliže ji považujete za děvku, odpad či čubčího syna, znamená to, že byste se raději měli podívat na sebe: to, co ta osoba reprezentuje nebo spouští, je to, co je špatné ve vás. To není ta osoba, to jste vy. Moudrá, zralá a duchovně založená osoba se s poděkováním, vděčností, oceněním a respektem obrátí do nitra a zeptá se: „Co je se mnou? Proč takto reaguji na nějakou osobu? Proč takovým způsobem uvažuji o té osobě? Konec konců, ta osoba je tam za určitým účelem, kvůli určitému užtku. Ta osoba vešla do mého života, aby mi připomněla něco, co cítím a dělám špatně ohledně sebe; jestliže tu osobu nemám rád, jestliže ji považuji za děvku, odpad, čubčího syna, znamená to, že považuji Boha, kdo je v té osobě věčně přítomen/přítomna, v její schopnosti změnit se za odpad, za čubčího syna a za všechno to negativní...“ A obdobně, když jsme všichni součástí stejného Boha, považuji za odpad, děvku, čubčího syna a všechno to negativní sebe samého? Nuže, popřemýšlejte o tom. Přehodnoťte způsob, jakým jednáte s lidmi, protože váš způsob jednání s lidmi je v podstatě váš způsob jednání s vámi samotnými. Toto je velice důležitý bod. Jak jednáme s našimi rodiči, s našimi přáteli, s jakým druhem lidí se stýkáme? Vybíráme si setkání jen s takovými lidmi, kteří z toho či onoho důvodu podporují naši mizérii, nebo kteří nám říkají, jací jsme milí, krásní a znamenití? Tito lidé nám nedělají laskavost, že? Jistě, jste to všechno, pokud tím chcete být, ale potom jdete k někomu jinému domů a řeknete: „Toto je strašné místo, nesnáším to tu.“ Neboť neslyšíte ta milá slova ve vás, nebo pokud ta milá slova slyšíte, neznají přiměřeně, protože ti lidé či ta situace ve vás spustí něco, na čem potřebujete zapracovat. Naneštěstí to většina lidí nedělá. Co myslíte, proč existuje taková situace? Jako vaše neustálá připomínka, že potřebujete udělat něco s vaším postojem, s vaším sebepojímáním, sebepředstavou a vnímáním ostatních. To jsou skvělé příležitosti, které nám Nejvyšší posílá k naší úvaze a jako neustálou připomínku našich vlastních problémů, a my jsme moudří, pokud na to dbáme. Naneštěstí, lidé omezují sami sebe, odmítají ty lidi, kteří by jim mohli pomoci se poučit, a budou si vybírat pouze určité přátele a budou se stýkat pouze s těmito přáteli, kteří je neustále podporují ve starém, stagnujícím, negativním životním stylu, v negativním vnímání sebe sama, které jim dělá dobře. Vždy jsem nedůvěřivý, pokud někdo ve mně vyvolává příliš dobrý pocit, neboť je tam možnost, že něco není v pořádku. Pokud ovšem každodenně nezkoumám sám sebe a neříkám si: „Je tohle realita, či nikoli?“ Jiný příběh je, když provádíte zkoumání sebe sama. Je snadné prozkoumat sebe sama, když ve vás někdo vyvolává něco pozitivní. Ale když ve vás někdo vyvolává něco negativní a odporné, není příjemné provádět zkoumání sebe sama. Namísto toho, abyste se vyhnuli takovému typu lidí, je opravdu moudré a zralé je vyhledávat, s hlubokým respektem, vděčností a poděkováním za to, že vám poskytují tu příležitost dozvědět se něco o sobě a změnit se. Toto je pravé jednání. Naneštěstí, není snadné tomuto čelit a hrabat se v sobě a náhle si uvědomit: „Co to dělám? Sám sebe považuji za děvku, za odpad či čubčího syna. To se „sebou“ takto jednám.“ Je to projekce, kterou Freud nazýval přenos; ta osoba mi připomíná něco ve mně, co nemám rád; namísto toho, abych si to přiznal, promítnu své „nemám

rád“ na jiné. Toto je nejsobečtější, nejodpornější duchovní zraňování, které lidé dělají sami sobě a druhým. Prozkoumejte sami sebe, vyšetřete sami sebe a jsem si jistý, že narazíte na mnohé situace ve vašem životě, které vám potvrdí, že máte tendenci jednat s druhými tak, jak jednáte sami se sebou.

13. Je mýtem a iluzí myslet si a věřit, že vaše pravá esence a substance, vaše pravé já či nadjá je tím, co si o nich myslíte. Z čeho si myslíte, že pozůstávají - především ze zevních postojů, myšlenek, chování, vnějších okolností a aktuálních sebepojetí, sebedředstav, sebedvímání, vybudovaných z vnějších vnucení, požadavků a ztotožnění se od ranného dětství. Toto je lež, to nejste vy, vy si jen myslíte, že jste. Uzavření vniterností a niterností vaší mysli, procesem vašeho narození do negativního stavu, vás dostává do nevyhnutelné pozice být poučován a být vedeni přijatými standarty, tradicemi, konvencemi, zvyky, všemožnými společenskými, náboženskými, morálními a podobnými vnějšími požadavky a kodexy, které vedou k vývoji umělého, neskutečného, vnuceného pseudojá, které se považuje za jedinou realitu a o kterém si myslíte, že jste to vy. Všechno ostatní, zejména vaše vlastní jedinečná esence a substance, pravé já a nadjá, vaše Niterná mysl, jsou popírány, potlačovány, omezovány a zapomenuty. Pamatujte si tedy, že vy nejste to, co si myslíte, a lidé nejsou to, co si myslí. Abyste objevili, kdo jste a kdo jsou lidé, úplně prvním krokem je zcela odstranit všechna ta vnější vnucení, vštípení, ta uměle vnucená očekávání, požadavky vašeho okolí, vašeho rodinného života, vaše falešné náboženské víry, zkreslení, než budete moci objevit vaši esenci a substancí. Jestliže začnete pokusem kontaktovat vaše já bez toho, abyste nejprve odstranili všechna tato vnucení a zkreslení, budete kontaktovat jediné negativitu. Toto je jedním z mnoha zdrojů sebevražd. Lidé odhalí nesmírnou bídu, a život není hoden žití. Ovšem existují další faktory, které dohánějí lidi k sebevraždám, toto je pouze jeden dobrý příklad jejich zdroje a příčiny. Z toho důvodu musíte ze své vlastní svobodné volby odstranit to, o čem si myslíte, že jste vy, abyste objevili, kdo jste, a abyste začali mít vztah k sobě, k ostatním a k Nejvyššímu z pozice vaší pravé esence a substance. Toto vás přivede k objevu, že přítomnost Nejvyššího je v nitru. Budete schopni ustanovit způsob jednání s lidmi z Nejvyššího ve vás. Toto dělat znamená dělat to naprosto a kompletně z vaší esence a substance.

14. Je mýtem a iluzí myslet si a věřit, že lidské fyzické narození, jehož prostřednictvím přicházejí lidé na tento svět skrze matčino lůno, je něco přirozené, náležité, skutečně lidské, normální a jediná možná cesta, jak být přiveden na tento svět. Ve skutečnosti je tento typ a modus nejnenormálnější, nejodpornější, nejhorší, nejméně lidský, nejnepřirozenější, nejvíce degradující, nejnebezpečnější, nejbolestivější, nejbídnější, nejšpinavější, nejkrvavější, nejprotivnější, nejnechutnější, nejškodlivější a nejnevhodnější. Je uprostřed mezi močí a výkaly, smradem a zápachem (výkaly souvztaží se zlem a moč souvztaží s nepravdami). Jedinec se rodí uprostřed zla a nepravd. Je to přirozené? Toto je přímý výsledek a následek aktivovaného a dominantního negativního stavu na Zemi. Není nic opravdu duchovního a zbožného v takovém procesu. Pravé duchovní prostředky zrodu jsou přímé nadělení Nejvyšším a některé další duchovní metody, které jsou popsány v knize *Základy lidské duchovnosti*.

15. Je mýtem a iluzí věřit a myslet si, že původním cílem lidské sexuality bylo plození. Takový účel sexuality je výsledkem genetické a tajemné manipulace takzvaných pseudotvůrců. O účelu zničení náležitého duchovního pojmání sexuality v lidech se můžete dočíst v knize „Základů“. Sexualita je jedním z nejvíce duchovních konceptů. Proto byla hlavním cílem zkreslení a manipulace

pseudotvůrci. Skrze ni mohli dosáhnout zničení duchovního uvědomění. Pravým účelem sexuality nikdy nebylo plození. Místo toho to byla naprostá výměna, sjednocení, harmonizace a sdílení univerzálního principu maskulinity a feminity. Byl to vzájemný prospěch, obecné blaho a užitek pro všechny a získávání většího poznání Nejvyššího, ostatních a sebe, jakož i za účelem potěšení, čiré radosti, rozkoše a zábavy. V pravé duchovní konotaci sexuality tedy pravý pohlavní duchovní styk nemůže být nikdy omezen na jedinou osobu, poněvadž na základě takové nevyhnutelnosti byste se připravili o získání většího poznání Nejvyššího, ostatních i sebe. To ale musí pramenit ze správného úmyslu a dodržování původního účelu duchovní sexuality pro vzájemný prospěch, obecné blaho, sdílení a získávání většího poznání Nejvyššího, ostatních a sebe. V pravé konotaci pravé sexuality není možná žádná exkluzivita, majetnictví, žárlivost, závislost, lpění či omezení. Všechno ostatní pochází ze zla.

V tomto ohledu je grandiózním a zničujícím mýtem a iluzí myslet si a věřit, že muži jsou nadřazeni ženám. Nerovnost pohlaví je výsledkem lstivé a nesmírně zlomyslné manipulace pseudotvůrců za účelem ustanovení podřízené, méněcenné role žen a ženství. Esenciálním univerzálním principem Absolutní Přirozenosti Nejvyššího je princip lásky a citového vztahu, který je samotnou esencí života. Toto je Její Absolutní Femininní Princip. Substanciálním univerzálním principem Absolutní Přirozenosti Nejvyššího je princip Moudrosti a Inteligence. Toto je Jeho Absolutní Maskulinní Princip. V pravé realitě proto nikdy nebylo, v současné době není a ani nikdy nebude žádné upřednostňování, podřízenost, nadvláda, ani žádný jiný takový nesmysl a bláznovství jednoho principu vůči druhému. Ve všech aspektech, bez jakékoli výjimky či vyloučení něčeho jsou si rovny, rovnocenné, stejně důležité, stejně zvláštní, i když jsou ve své roli a účelu rozdílné. Jeden bez druhého ale nikdy nemůže přežít, být či existovat. Z této nerovnosti v lidském životě vzešlo mnoho tragédií.

Je mýtem a iluzí myslet si a věřit, že zevní manželské svazky, manželství a manželské sliby, jež si lidé dávají navzájem za současně existujících podmínek aktivovaného a dominantního negativního stavu na planetě Zemi, mají nějakou duchovní základnu, základ a hodnotu, nebo že jsou nějakým způsobem závazné a že je potřeba dodržovat je po zbytek svého fyzického a přirozeného života. Poruší-li a nedodrží-li je někdo, je obviněn, že je hříšník, cizoložník, zlá osoba. Slovo „svazek“ tedy hovoří samo za sebe. Nepotřebuje žádný komentář. Tímto druhem postoje a vztahu se jedinec zavazuje, dělá ze sebe otroka. To, co takový postoj skutečně dělá špatný, negativní, zlý a hříšný, je záměr takového aktu. V tomto ohledu je to jakýkoli zevní manželský svazek vytvořený na základě negativního záměru využít, zneužít, nesprávně použít a ranit či ublížit; záviset či být závislý/á; vytvořený z materiálních důvodů, pro peníze, z osobních sobeckých důvodů zabezpečení; kvůli pocitu bezpečí; kvůli vyhnutí se samotě a kvůli mnoha jiným podobným věcem; pokud se někdo ožení/vdá za takovým účelem, lze ho/ji považovat, a také je, za cizoložníka a za negativní osobu dokonce i ve vztahu k vlastnímu manželskému partnerovi.

Pravý duchovní důvod manželství je ve spojení a manželství lásky a moudrosti, dobra a pravdy, dobročinnosti a víry, spravedlnosti a úsudku, objektivitě a poctivosti, milosrdenství a odpuštění, soucitu a empatie, tepla a světla, feminity a maskulinity atd. ad infinitum. Nikomu není dovoleno oddělovat lásku od moudrosti, dobro od pravdy, dobročinnost od víry, spravedlnost od úsudku, milosrdenství od odpuštění, maskulinitu od feminity, feminitu od maskulinity atd. Jsou Nejvyšším spojeny navzájem a ve věčném manželství. Spojení lásky a moudrosti, dobra a

pravdy, dobročinnosti a víry, maskulinity a feminity atd. má věčnou hodnotu a trvání a nelze je oddělit. Takové spojení má absolutní hodnotu a každý, kdo je odděluje či byť i jen pomyslí na takovou separaci, dopouští se cizoložství. Především o tomto byl výrok Ježíše Krista týkající se cizoložství, a ne o tom, že jedinec by neměl mít fyzický pohlavní styk s nikým jiným než se svým manželským partnerem. Uskutečnili se takový pohlavní styk za pozitivním a dobrým účelem a s pozitivním a dobrým úmyslem, kvůli vzájemnému prospěchu, obecnému blahu, sdílení a většímu poznání Nejvyššího, ostatních a sebe, potom nemůže být nikdy cizoložný. Než se však někdo zúčastní takovéto situace, musí velmi důkladně prozkoumat své úmysly, aby se vyhnul spáchání cizoložství. S tímto buďte velmi opatrní.

17. Je mýtem a iluzí věřit a myslet si, že život, lidské aktivity, chování, postoje, události, dění a podobně, ať jsou jakékoli, mohou mít nějaký jiný původ či být důsledkem a následkem něčeho jiného než duchovnosti. Takzvaný neduchovní každodenní typ praktických lidských aktivit je pouze souvztažností jistých duchovních stavů a procesů, jež vůbec umožňují uskutečnění se takových aktivit. Pokud by nebyly žádné takové duchovní principy, nemohly by existovat žádné takové aktivity. Je jedno, co lidé dělají, myslí si, chtějí či jak se chovají, co cítí a jak jednají, jsou schopni žít, cítit, chtít, myslet, dělat, chovat se a jednat jen kvůli Jsoucnu a bytí duchovnosti jako jediné reality, jež je zdrojem všech ostatních realit.

Všechno v lidském životě a všechny lidské aktivity mají duchovní původ a povahu bez jakékoli výjimky či vyloučení něčeho. Bez ohledu na to, jakou zevnější manifestaci takový život a jeho aktivity zaujmají, popření tohoto fundamentálního a duchovního faktu nic nezmění. Schopnost popírat to pramení z duchovního principu volby toto přijmout, či odmítnout. Proto je akt popírání duchovní akt, neboť nelze dost dobře popírat něco, co neexistuje. Popírání něčeho, co neexistuje, není vůbec žádným popíráním.

18. Je mýtem a iluzí myslet si a věřit, že v zevním světě, v zevní mysli a v přírodním stupni je objevitelné a pozorovatelné nějaké pravé poznání, chápání a pravda - pomocí zevnějšího vědeckého pozorování, popisování, klasifikace a pojímání. V nich není žádné pravé poznání či pravda, mimo duchovní realitu niterností a duchovních principů.

Takové vědecké stanovisko vede ke zkreslenému a klamnému závěru, kde pravá realita je považována za neskutečnou, a ne-realita a iluze zevního světa je považována za skutečnou. Toto je pozice vzhůru nohama, která vládne zóně vymístění a ze které vědci vyvozují všechny své závěry. S jistotou lze říci, že jsou-li ty závěry odvozovány ze zevních pozorování, nelze nalézt příliš mnoho pravdy ve vědeckých závěrech. Mají pouze relativistickou hodnotu a nelze je aplikovat na nic jiného.

19. Je grandiózním mýtem a iluzí věřit a myslet si, že hmota, příroda a vnější chemické, biologické a fyzikální zákony, konstelace a kombinace mohou nějakým způsobem být zdrojem nějaké formy života. Samy sebou a samy o sobě jsou naprosto mrtvé a bez jakéhokoli života. Mrtvé prvky nemohou vyprodukovat nic živé. Oživení přírody, hmoty, těla, prvků a všeho ostatního, co se jich týká, je možné pouze z duchovních principů, které vytvářejí život. Život, který nepřetržitě emanuje a vyzařuje z Absolutní Reality Jsoucna a Bytí Nejvyššího, vchází do přírody, hmoty, prvků a všeho ostatního, co se jich týká, vytváří určité atomické, chemické, biologické a fyzikální kombinace a oživuje je. Hmota a její prvky, příroda, tělo atd.

jsou jen jednou z mnoha forem, které duchovnost vytváří pro svou manifestaci, objevení se a konkretizaci v přírodním stupni.

20. Je mýtem a iluzí věřit, že životní formy obecně, a sentientní život zvlášť, jsou výsledkem bílkovino-uhlíko-kyslíkové kombinace či matrice a jsou na ní založeny, jak by nás chtěla přesvědčit biologie. Duchovní principy využívají tuto konkrétní kombinaci jako jednu z nekonečného počtu a rozmanitosti kombinací k vyjádření, vnímání, manifestaci, aktualizaci, realizaci a konkretizaci života. Život není žádným způsobem závislý na svých zevních tělesných formách či na lidských formách a ve stvoření Nejvyššího existuje nekonečná rozmanitost a množství ne-lidských i lidských životních forem jak sentientních, jakož i nesentientních, které jsou úplně a kompletně nepředstavitelné a nepochopitelné pro lidskou vnější vědomou mysl. Život v těch podmínkách plně prosperuje a rozvíjí se a vzkvétá a my nedokážeme pochopit, jak je to možné, nebo zda tam existuje nějaký život.

21. Je grandiózním mýtem a iluzí myslet si a věřit, že lidské tělo a jeho psyché, samy o sobě a samy od sebe, jsou schopny způsobení či vzniku něčeho vůbec. Dalším mýtem a iluzí je věřit a myslet si, že lidské ekonomické, společenské, rasové, politické, fyzické a duševní problémy, choroby, nemoci, symptomy, utrpení, perversnosti, nehody, incidenty, války, zločiny atd. jsou nějakým způsobem vyvolány či mají původ v nějakém zevnějšku, jako jsou fyzické, ekonomické, společenské, chemické, biologické, dědičné, duševní či jakékoli jiné podobné faktory. Tyto faktory nejsou ničím jiným než jistými souvztažnostmi, důsledky a výsledky niterného duchovního stavu věcí a výsledkem narušení, zmrzačení, překroucení, zkreslení, ignorace, popření či odmítnutí duchovnosti, Nejvyššího a duchovních principů. Nic více a nic méně. Takový negativní postoj k duchovnosti dává podnět k aktivaci a dominanci negativního stavu na Zemi a k založení pekel v duchovním světě, což vytváří, fabrikuje, napájí a vnucuje všechny tyto druhy škodlivých faktorů a utrpení.

22. Je grandiózním mýtem a iluzí myslet si a věřit, že jedinec může žít a cokoli udělat sám ze sebe a sám od sebe. Jak bylo zdůrazněno předtím, jedinec může žít a dělat cokoli, co dělá, pouze z přítomnosti Absolutního Zdroje života v nás, tedy z Nejvyššího. Síla, energie a motivace pro žití a jednání vždy pramení z té přítomnosti. Popření této skutečnosti uvádí do chodu negativní stav se vším jeho utrpením a neštěstím, šílenostmi a problémy. Je grandiózním mýtem a iluzí myslet si a věřit, že někdo může konat jakékoli dobro či být pozitivní na základě svého vlastního snažení a zásluhy. Všechno, co je v lidech dobré a pozitivní, je kompletně, vysloveně a naprosto z přítomnosti Nejvyššího v nich; z Něho/Ní, podle Něho/Ní, skrze Něho/Ni a s Ním/Ní mohou konat a konají jakékoli dobro. Na druhé straně všechno v nich, co je jakýmkoli způsobem či formou negativní, špatné, zlé, škodlivé, nešťastné, šílené a problematické, je důsledkem popření té duchovní přítomnosti v nich.

Jak zdůraznil Swedenborg, kdyby lidé toliko chtěli přijmout tento fakt a uznat, že všechno dobré a pozitivní v nich je z Nejvyššího, podle Něho/Ní, skrze Něho/Ni a s Ním/Ní, potom by všechno dobré a pozitivní činili z Nejvyššího, podle Něho/Ní, skrze Něho/Ni a s Ním/Ní, a ne ze sebe sama. Na druhé straně, kdyby uznali a přijali fakt, že všechno zlo, nepravdy, zkreslení, utrpení, problémy, šílenosti, symptomy, choroby atd. pramení z popírání Nejvyššího, což je negativním stavem a pekly, tedy že rady pramení z pekel, potom by jim nebylo přisuzováno či připisováno nic zlé, špatné a negativní a oni by neměli nikdy žádné problémy. Tak je to jednoduché. Protože si lidé myslí, že jsou původci všeho dobrého či zlého, bezděčně se stávají

zlými, faktem ztotožnění se a prisouzení si důsledků a výsledků takového smýšlení či takového systému víry. To, co potřebují udělat, je přiznání, že všechno dobré a pozitivní je z Nejvyššího, podle Něho/Ní, skrze Něho/Ni a s Ním/Ní, a ne z nich samotných, a že jednají z Nejvyššího, skrze Něho/Ni, podle Něho/Ní a s Ním/Ní. Ztotožní-li se s takovým stanoviskem, skutečně se dobrými a pozitivními stanou. Také musí uznat, že rovněž ani nic zlé a negativní není z nich, ale z pekel. Ztotožní-li se s tímto faktem a distancují-li se od toho zla a negativity, tedy od pekel, nic zlé a negativní jim nemůže být připsáno či prisouzeno. Takže by neměli žádné problémy. Jednoduše takto.

23. Je grandiózním mýtem a iluzí věřit a myslet si, že lidé nejsou plně zodpovědní za všechno, co se děje a bude dít a vyskytovat v jejich životech, nebo že jsou jisté události v jejich životech, které jsou mimo jejich kontrolu či jsou náhodné, nahodilé, vnucené, nebo nejsou důsledky jejich voleb. Také je mýtem a iluzí myslet si, že lidé jsou zodpovědní pouze za ty věci a události ve svých životech, které si vědomě uvědomují a které si volí či budou volit vědomě. Zároveň je grandiózním mýtem a iluzí věřit a myslet si, že lze být zodpovědný za volby či život nebo události někoho jiného. Jedinec není zodpovědný za někoho jiného, je zodpovědný pouze za sebe. Jak bylo uvedeno předtím, nic není dále od pravdy a reality. Je životně důležité si zapamatovat, že všechno, co se stává či děje v životě jedince v každý daný okamžik jeho životního kontinua, bez jakékoli výjimky či vyloučení něčeho, je výsledkem, důsledkem a následkem jeho svobodné volby naučit se něco důležité, včetně volby nebýt si vědomě vědom takové volby. Jedinec si vůbec nepamatuje, že si zvolil přijít k těm konkrétním rodičům, dostat se do té oblasti, do Sovětského Svazu, do koncentračního tábora, nebo cokoli jiného. Takže v tomto smyslu není nic náhoda či nehoda, nebo statistická pravděpodobnost, jak si lidé myslí. Ve skutečnosti nehody, náhody a statistické pravděpodobnosti pocházejí z takových voleb a jsou určeny takovými volbami. Lidé si tyto věci plně uvědomují na úrovni své Niterné mysli, podvědomě. Uvede-li je někdo do plenárního stavu transu, všechno krásně popíší: proč jsou takoví, co se stalo, proč došlo k nehodě či incidentu, a jednoduše řeknou něco jako: „Protože jsem si to zvolil/a, protože na základě toho došlo k nějakému důležitému poučení, které si vědomě neuvědomuji. Všechno to bylo mé jednání, já jsem plně zodpovědný/á.“ Jelikož každý je zodpovědný za svůj život, nemůže být zodpovědný za život kohokoli jiného. Ať se tedy každý přestane cítit vinen za to, že by byl zodpovědný za svou matku, svého otce, svou sestru atd. Všechno jsou to kecy a naprostý, absolutní nesmysl, o kterém chce negativní stav přesvědčit jedince, aby se cítil provinile, aby se tím cítil zaneprázdněn a aby jej to drželo dále od sebe samého a od vzetí zodpovědnosti za svůj život do svých vlastních rukou, kam patří.

24. Je mýtem a iluzí věřit a myslet si, že jedinec musí snášet důsledky svých voleb pouze na jedné úrovni, jednom stupni, jednom kroku, jedné dimenzi jsoucna a bytí a že se musí neustále reinkarnovat na stejné místo, aby nesl důsledky té volby, nebo to, co indická filosofie nazývá Karma. Něco takového neexistuje. Je jen volba a její důsledek. Jedinec se nemusí vracet zpět na stejné místo, aby snášel ty důsledky. Taktéž je mýtem a iluzí věřit, že se život jedince opakuje ve smyčce, která jej přivádí do stejného stupně a na stejnou úroveň, nebo že je-li v jednom stupni splněn účel jeho života, už více nepodléhá principu věčného, nepřetržitého duchovního pokroku. Ve stvoření Nejvyššího neexistuje žádná stagnace na nějakém nezachytitelném místě jako je Nirvána, Satori či podobná místa. Lidé procházejí mnoha stupni, úrovněmi, kroky, dimenzemi, světy, místy, stavy a situacemi progresivním způsobem, nezakoušejí nikdy jakýmkoli způsobem stejné věci

dvakrát. Avšak reinkarnace či fyzické narození do stejného místa dvakrát, či třikrát je opakováním. Je vyloženě nemožné prožít fyzické narození dvakrát, protože veškerý vesmír by okamžitě zahynul opakováním toho stejného zážitku. Žádné vzpomínky či problémy, které mají lidé ze svých minulých životů, nepocházejí z fyzické, doslovné inkarnace na planetu Zemi, jak si lidé mylně myslí, ale z faktu, že předtím žili na jiných místech, v jiných časech, paračasech, dimenzích či vesmírech, které jsou velmi často podobné planetě Zemi.

Nikdy však nemohou být opět na planetě Zemi ve fyzické formě skrze fyzické narození z matčina lůna, neboť by to bylo opakováním stejné situace a stejné zkušenosti, jež se už předtím vyskytly, jen pokud by to nebylo na nějaké paralelní či synchronní zemi, která dokonce nese stejné názvy států a krajů jako tato konkrétní země. Tato situace v lidech vyvolává iluzi, že zde už byli předtím. Dokonce i nějaká vzdálená podobnost může v jedinci vyvolat pocit deja vu či pocit, že byl na této planetě už předtím. Nic není dále od pravdy.

Když duchovní rádci, Niterná mysl a Nejvyšší v duchovním světě hovoří o zážitcích z minulých životů, nikdy nemají na mysli doslovnou, fyzickou reinkarnaci na fyzické planetě Zemi, dokonce ani když zmiňují slovo „země“, neboť je mnoho fyzických, intermediálních a duchovních zemí, jež jsou v souvztažné blízkosti k této planetě. Nicméně lidé s jejich ohraničeným a omezeným uvědoměním jejich vědomé mysli chápou a interpretují tuto situaci jako doslovnou fyzickou reinkarnaci. Toto chápání a interpretace jsou mýtem a iluzí lidských doslovných smyslů a negativního stavu, který chce, aby lidé věřili v takový kontraproduktivní, netvořivý přístup. Jak Nejvyšší zjevila/a, doslovná, fyzická reinkarnace je ohavností tvořivého ducha, vnucením negativního ducha, který se snaží předstírat společnou minulost. Nikdo ovšem nemusí tomuto zjevení věřit, nechce-li. Je to na každém jednotlivci.

25. Je mýtem a iluzí myslet si a věřit, že jsme obklopeni pouze lidmi, objekty, prostředím, které vnímáme naší externí smyslovou, zevní vědomou myslí, dokonce i když jsme naprosto sami a máme úplně potlačené smysly. Kdykoliv, bez ohledu na náš fyzický, duševní a duchovní stav a rozpoložení, jsme obklopeni mnoha lidmi, mnoha společnostmi, mnoha objekty, mnoha prostředím, které si vědomě neuvědomujeme. Jediné, co musíte udělat, je zavřít oči, naladit se na duchovní svět a najednou uvidíte tisíce nebo více z nich, kteří jsou okolo. Když ale jedinec oči otevře a rozhlédne se okolo, vidí jen ty lidi, kteří jsou v jeho zevním okolí. Jednak ale současně, přímo zde, přesně teď se děje mnoho věcí. Je tady hodně lidí, kteří poslouchají a interagují, komunikují a diskutují o tom, co se děje, jedinec si to však vědomě neuvědomuje. Lidé ovšem nesprávně usoudí, že jelikož svým fyzickým zrakem nikoho či nic nevidí, žádné jiné světy neexistují. Proto je jedinou realitou to, co vidí svým fyzickým zrakem. Toto je největší lež a iluze ze všech, neboť skutečností je, že v každý jeden okamžik jsme obklopeni mnoha jinými dimenzemi. Na různých úrovních naší mysli se stýkáme, komunikujeme a jsme v neustálém kontaktu se všemi těmi lidmi bez toho, abychom si tuto skutečnost vědomě uvědomovali. Jak uvidíme později, každá úroveň naší mysli sídlí v jiné dimenzi. Naše zevní mysl je přesně tady obklopena všemi těmi lidmi, objekty a prostředím, které můžeme vidět v každém daném okamžiku. Zároveň jsou naše ostatní mysli obklopeny lidmi, objekty a prostředím, o kterých nemáme žádnou vědomou představu. Vidíme je či je vnímáme ostatními úrovněmi mysli a jsou tak reálné, dokonce reálnější než lidé, které vidíme v každý jeden okamžik svým fyzickým zrakem.

26. Je mýtem a iluzí myslet si a věřit, že lidé mohou uzdravovat lidi zevními prostředky nebo že kdokoli může být terapeutem kohokoli. Nic takové neexistuje. Nikdo nemůže nikoho uzdravit. Uzdravit se může pouze každý sám. Nelze být terapeutem jiných, ale pouze asistentem jejich vlastního terapeutického procesu. Bez ohledu na to, o jaký druh léčby jde, ať už fyzickou, mechanickou, medicínskou, chirurgickou, chemickou, psychologickou, nebo duchovní, jedná se o pomocné nástroje, které pacienti buď přijmou, nebo odmítnou. Důležitý není pomocný nástroj, počítá se to, jak klient s tím nástrojem naloží.

Klienta tedy nevyléčí operace, medicína, tabletky, terapie, hypnóza či duchovní hypnóza, nebo cokoli, co kdo má. Takový pomocný nástroj je efektivní a úspěšný, nebo neefektivní a neúspěšný na základě postoje, stanoviska, volby a systému víry. Zvolí-li si někdo, že se uzdraví na všech úrovních své mysli, a musí to být na všech úrovních simultánně, jinak to nebude fungovat, uzdraví se bez ohledu na to, jaké prostředky byly na usnadnění toho použity. Někteří lidé si kvůli svým vlastním duchovním důvodům a poučení zvolí, že se uzdraví pomocí operace. Jiní pomocí chemických či mechanických, nebo biologických, psychologických, duchovních, nebo jakýchkoli jiných prostředků, které jsou pro ně v té konkrétní době nejvhodnější a nejpotřebnější, za konkrétních podmínek jejich duchovního stavu a pokroku.

Další se neuzdraví žádnými prostředky, ať zkoušejí cokoli, protože si zvolili, že selžou, aby byli nešťastní či aby fyzicky zemřeli z jejich vlastních duchovních důvodů a kvůli jejich vlastnímu duchovnímu poučení. Kdo jsme, abychom je soudili nebo se pokoušeli je zachránit? Zachraňte sebe, neboť právě proto tady člověk je. Nepokoušejte se zachránit ostatní. Záchranou sebe sama jedinec celkem určitě zachrání jiné. Toto je tajemství procesu spásy.

27. Je mýtem a iluzí věřit a myslet si, že pravá celková léčba, uzdravení a vyřešení problémů jakéhokoli druhu, ať už ekonomických, rasových, společenských, politických, fyzických, psychologických, nebo duchovních, je možné nějakými jinými prostředky než duchovními. Všechny ostatní prostředky jsou souvztažnostmi, důsledky a následky v podstatě duchovních úsilí - odstranit negativní stav a jeho zlo a problémy projevující se v takových poruchách - které vedou k zavádění různých medicínských, psychologických a duchovních atd. léčebných forem. To znamená, že léčí-li někdo lidi lékařskými prostředky, léčí je duchovně, protože bez jsoucna a bytí duchovních principů by nikdy nemohla nastat, proběhnout a stát se žádná léčebná forma a její ideje. Toto je míněno prohlášením, že „léčba je možná pouze duchovními prostředky“. Dokonce i když někdo při léčbě užívá tabletky, aby se uzdravil, ta tabletky byla vynalezena skrze nějakou duchovní ideu, jež dala někomu podnět, aby zahájil proces vynalezení a výroby té tabletky, aby byl odstraněn negativní stav, který je reprezentován vinou, chorobou, utrpením, bolestí či jakýmikoli problémy, jaké kdo má.

28. Je mýtem a iluzí věřit a myslet si, že jsou lidé, kteří nejsou schopni prožít hypnotický trans nebo kteří mohou prožít jen slabší úrovně transu. Toto je ohromný omyl. Je to věc jejich volby. Nemohou, pokud věří, že nemohou. Skutečností je, že každý od narození do věčnosti je schopen zažít všechny úrovně transu, včetně plenárního stavu. Taková schopnost je vrozenou, přirozenou a normální podmínkou stvoření. Naopak neschopnost dostat se do hlubokého hypnotického transu, nebo jakéhokoli hypnotického transu, je abnormální, nepřirozená, patologická, nepřístojná a pramení z negativního stavu. Zavádím nový termín, který nazývám

hypnotická řetězová reakce. Dovolte mi, abych vám zde vysvětlil paradox. Řekne-li někdo, že nemůže zažít žádný trans nebo může zažít jen slabý trans, bezděčně to znamená, že může zažít hluboký či úplný trans, protože jedno bez druhého neexistuje. Žádná představa neschopnosti zažít trans nebo schopnosti zažít pouze slabý či lehký trans se nemůže uskutečnit bez pozitivní a základní představy schopnosti zažít hluboký či úplný trans. Toto je princip stvoření a řád vesmíru. Z toho důvodu je logické, že myslí-li si někdo, že není schopen zažít žádný trans, nebo je schopen zažít jen slabý či lehký trans, takové myšlení může odvodit jen ze své základní a esenciální schopnosti zažít hluboký či úplný trans. Ovšem, je-li někdo schopen zažít slabý trans, může zcela jistě zažít střední trans. Můželi zažít střední trans, zcela jistě může zažít hluboký trans. Zažije-li hluboký trans, může zažít velmi hluboký trans a náměsíčnost. Může-li zažít náměsíčnost, může zažít plenární stav ad infinitum. Toto nazývám *řetězová reakce hypnotického transu*.

(Otázka: Co když nějaká osoba řekne, že nemůže zažít žádný trans? Odpověď: Říká to proto, neboť může zažít úplný trans. Abyste to mohli tvrdit, musíte být schopni zažít úplný trans, abyste byli schopni říci „nemohu zažít žádný“. Záporný stav neexistuje. Existuje pouze kladný stav. Existencí záporného stavu je popření kladného stavu. Proto když tvrdíte, že nemůžete zažít žádný trans, říkáte to jen proto, neboť můžete zažít úplný trans, protože záporný stav sám o sobě a sám od sebe neexistuje. Schopnost říci „nemohu“ pramení z faktu, že „mohu“. „Nemohu“ je záporný stav. Jedinec by tedy nikdy nebyl schopen uvažovat a říkat „nemohu“, pokud by neuvažoval a neříkal „mohu“. Avšak může uvažovat a říkat „mohu“ bez toho, aby vůbec znal „nemohu“.)

29. Je grandiózním mýtem a iluzí myslet si a věřit, že léčení jakéhokoli problému musí mít zdoluhavý a komplikovaný průběh nebo že trvá dlouhé časové období ve fyzickém pojetí času. Pseudopsychoterapeuti věří tomuto mýtu a iluzi a raději tímto krmí mysl svých klientů a vymývají jejich mozky - což se následně stává sebevypňujícím se proroctvím - než aby zdůrazňovali pravou realitu a potenciály jedincovy mysli.

Je na čase, aby si každý uvědomil, že jeho mysl není omezena fyzikálními, časovými a prostorovými kategoriemi a podmínkami, neboť je bezčasová a bezprostorová. Ona ve skutečnosti spouští čas a prostor, aby se navenek mohla projevit a byla vnímatelná. Nicméně toto projevení a vnímání jsou vždy věci niternosti a jejich stavů a procesů, jež nemají žádný čas a prostor. Takže, je-li čas a prostor řízen těmito stavy a procesy Niterné mysli jedincových niterností, uzdravení a stávání se pozitivním nevyžaduje tak moc fyzického času a bolestného úsilí. Je to iluze. Jeden může své klienty uvést do subjektivní časoprostorové vztáhnosti, která může být prodloužena ad infinitum, zatímco takzvaný fyzický či objektivní čas bude nesmírně krátký. Za těchto okolností tedy lze vykonat za jeden den fyzického času, za běžných, tradičních podmínek, v psychoterapeutické hypnóze ekvivalent deseti let fyzického času. Avšak problémem zde je to, že Niterná mysl dává přednost touhám zevní mysli po fyzické pomalosti tohoto procesu jen proto, protože lidé jsou neochotní či se cítí nesví při iluzorní představě potřeby přizpůsobit se, aby učinili odlišné volby. Jde tu o vyhýbání se volbám či rázným rozhodnutím: „Volím si, že se stanu, tady a teď, volím si, že budu konat všechno z Nejvyššího ze mne, podle Nejvyššího ve mně, skrze Nejvyššího ve mně, s Nejvyšším ve mně.“

Když se učiní takové rozhodnutí, nejsou potřeba měsíce a roky léčby. Jen co se učiní takové rozhodnutí, lze postupovat rychle. Těžkým to ale dělá vyhýbání se

rozhodnutím. A toto je mýtus, zoufalé lpění na našich iluzorních systémech víry, kterých se mnohé roky tolik držíme. Toto je dokonce nebezpečné, neboť se stane to, že není-li jedinec léčen intenzivním postupem, hromadí zlo a negativitu.

30. Je mýtem a iluzí zfabrikovanou v peklech věřit a myslet si, že je nebezpečné, nemožné, těžké, abnormální, nepřístojné, nepřírozené, riskantní a špatné být v kontaktu, vyhledávat radu a být ve styku se svou Niternou myslí, Nejvyšším, duchovním světem a se svými duchovními rádci, duchy, anděly a obyvateli jiných dimenzí. Zde se počítá úmysl takového kontaktu. Číníte-li tak s dobrým a pozitivním úmyslem, za účelem duchovního růstu, zlepšování, pokroku, většího poznání, poučení, lásky, moudrosti, abyste byli lepší lidskou bytostí, kvůli vzájemnému prospěchu, obecnému blahu, obecnému užitku, abyste sloužili Nejvyššímu, ostatním, sobě, kvůli sdílení a službě či pomoci všem ve stvoření Nejvyššího, takový čin je řádný, náležitý, správný, bezpečný, normální, přirozený, snadný, možný, žádaný a zbožný. Potom jste muž či žena Boží. To znamená být mužem či ženou Boží. Mít takový úmysl není jako mít negativní úmysl, který jedince dostává do nebezpečí a těžkostí, protože to vpouští negativní duchy do navazování kontaktu, který pouze zamlžuje, zavádí a zneužívá. Dobrým příkladem jsou lidé, kteří kontaktují duchovní rádce, aby dostali tip na koně, který kůň doběhne v závodech jako první, nebo které číslo si zvolit v kasinu atd. Odpovědi na takové typy otázek jsou přímo z pekla. Toto se myslí zakazujícími prohlášeními ve Svaté Bibli. (Leviticus, kapitola 19, verš 31). Když se takový kontakt uskutečňuje se zlým záměrem a negativní motivací, kvůli osobnímu zisku a sobeckým, egoistickým důvodům, pak je nepořádný, nezákonný a odsouzeníhodný jako zlý. Kontakt se zlým záměrem a negativní motivací vede pouze ke kontaktu se zlými duchy. Zlí duchové przní a ohrožují jedincův duchovní život. Avšak lidé jako v každé jiné situaci pod vlivem negativního stavu zobecňují taková prohlášení na všechny situace. Zapomněli, v jakém kontextu byla tato biblická prohlášení vyslovena a zveřejněna a komu, jakému druhu lidí. Pamatujte si, děti Izraele právě vyšly z Egypta, který byl plný černé magie a ohavností pseudonáboženství, jež byla pekelná. Za těchto podmínek byl kontakt se zlými duchy extrémně nebezpečný a smrtelný. V této souvislosti jim bylo řečeno, aby to nedělaly, neboť to bylo zlé. Lidé na základě toho generalizují a odsuzují, že do věčnosti není možný vůbec žádný kontakt. Negativní stav to podporuje, jelikož nechce, abyste byli v kontaktu s duchovním světem. Nechce, abyste věřili na duchovní svět, na žádné duchovní rádce či ve vaši vlastní Niternou mysl. Co je ale nejdůležitější, nechce, abyste věřili v sebe a v Boha v sobě. Víra ve své pravé já je víra v Boha, protože vaše pravé já je z Boha. Potom máte šanci duchovně růst a stát se dcerou či synem Nejvyššího.

31. Je mýtem a iluzí myslet si a věřit, že duchovní život je stále vážný, bez jakékoli zábavy, radosti, humoru, hry, smíchu či jakéhokoli potěšení. Falešné náboženské doktríny krmí bláznivými představami, že duchovní život by měl být plný restrikcí, tabu, omezení, vážnosti, hrozby věčného zatracení atd.; nejezte toto či tamto, neoblekejte se tak či onak, nedělejte to, nedělejte tamto atd. Buďte si jisti, že se jedná o postoj vzhůru nohama bez čehokoli duchovního či pravdivého v takových prohlášeních. Ve skutečnosti je opak pravdou. Pravý duchovní život je plný radosti, všemožného potěšení, smíchu, zábavy, hry, humoru, příjemného sexu, svobody, nezávislosti a vzájemného sdílení na multidimenzionální úrovni.

Vážnost duchovní situace pramení z faktu, že je to jediná realita a zdroj všeho vůbec, včetně všech známých potěšení. Ona všechna jsou projevem duchovnosti. Pokud tyto druhy potěšení nejsou výlučným účelem a cílem v životě, ale slouží

pouze jako prostředky na to, aby se jedinec stal produktivnější, konstruktivnější, tvořivější, užitečnější a plodnější lidskou bytostí či duchovní lidskou bytostí, taková služba má absolutní duchovní hodnotu. Nejvyšší nás stvořil/a, abychom se těšili životu ve všech jeho aspektech, a ne pouze v omezeném smyslu. Náboženské systémy či doktríny, nebo guruové kladou omezení na naše duchovní zkušenosti. Toto není od Boha; Jeho/Její nepřekonatelná Láska a Moudrost nikdy na nikoho neklade žádná omezení. Bůh je Bohem Absolutní Svobody a Nezávislosti a stvořil/a nás ze svobody a nezávislosti, do nich a pro ně. Proto, kdokoli klade na lidi omezení, můžete si být jisti, že to není od Boha. Avšak chcete-li je dodržovat, je to váš problém, je to vaše volba. Vy musíte snášet důsledky své bláznivé volby.

32. Je mýtem a iluzí myslet si a věřit, že jsme se narodili bez jakékoli volby, poznání, idejí či koncepcí a že jsme sem přišli z neutrálního stavu či z pozitivního stavu a potom jsme se následně stali zlými pod vlivem negativního prostředí. Je nutné si uvědomit, že téměř dvě třetiny (2/3) populace na planetě Zemi v současnosti pochází z negativního stavu pekel. Inkarnovali se a byli naděleni životem skrze magické a jiné tajemné prostředky a projekce, všichni za účelem zvětčování, podporování a udržování negativního stavu, jeho zel a nepravd, a zničení všeho dobrého a pozitivního ve stvoření Nejvyššího. To neznamená, že lidé vytvoření takovými negativními a nepřátelskými prostředky musí zůstat navěky zlí a negativní. Nejsou uzamčeni navěky v negativním stavu. Mají schopnost změnit se, pokud si tak zvolí. Tato schopnost změnit se pochází z přítomnosti Nejvyššího v nich, ze které mohou být naživu. Takto jsou naživu; znamená to, že, jelikož jsou schopni změnit se, žijí, i když prostřednictvím ukradených principů života. Jsa ukraden pekly, princip života vytváří zdání života. Nicméně takový život může být vytvořen jen za této jediné podmínky; že tam stále bude možnost volby změnit se. Jinak nemůže být nikdy naživu, bez ohledu na to jak negativní, jak špatný, jak zlý, jak démonický jedinec je, včetně samotného současného pseudoprince temnoty. A z té pozice se mohou dokonce i ty nejvíce negativní a nejhorší entity, negativní a zlí lidé odvrátit od svých zel a nepravd. Jedinec by se tedy neměl nikdy k nikomu obracet zády. Když jsem pracoval ve vězeňském systému, viděl jsem, jak je to těžké. Oč horší je dostat ven někoho, kdo kráčí do pekel. Někdy trvá věky, než se změní.

33. Je mýtem a iluzí věřit a myslet si, že naše fyzická forma a naše duševnost je ryzí původní formou, jak ji původně stvořil/a Nejvyšší. My nejsme praví lidé. Ale jen pseudolidé, geneticky a magicky pozměnění takzvanými pseudotvůrci. Jak bylo zjeveno v knize „Základy lidské duchovnosti“, bylo to učiněno za účelem dokázat, že život je možný z jiných než duchovních principů a prostředků či z jiného zdroje než z Nejvyššího. V tomto ohledu jsme experimentem, který povolil/a Nejvyšší za účelem znázornění a poučení pro všechny ve stvoření, aby odpověď na otázku: „Jaký je život bez jakékoli duchovnosti, nebo se zkrácenou duchovností,“ a jaký je život, nepochází-li přímo či není-li nadělen přímo Nejvyšším. „Jaký by byl život s představou, že život se vyvinul ze zvířat evolučním způsobem?“ Všichni jsme účastníky tohoto experimentu ze své vlastní svobodné volby, včetně volby vůbec si nepamatoval, že taková volba byla učiněna. Je-li jedinec uveden do plenárního stavu transu, je-li vhodná doba a je-li nutné to učinit, lze si vzpomenout na tuto skutečnost a na to, jak byla tato volba učiněna a proč.

34. Je mýtem a iluzí myslet si a věřit, že jakákoli lidmi zjevená či získaná pravda a poznání, včetně doslovných biblických zjevení, má absolutní, neměnnou hodnotu. Ve stvoření Nejvyššího neexistuje žádná stagnace. Pamatujte si, že nikdo není absolutní, a proto všechno, co je nám zjevováno, je zjevováno v postupných

krocích. Absolutní Pravda je, že nemůžeme znát Absolutní Pravdu, protože nejsme absolutní. Nejvyšší je jediný/á Absolutní. My jsme stvořeni, a z toho důvodu všechno, co k nám přichází, přichází v postupných krocích. Veškeré poznání, jež je lidem k dispozici, je k dispozici v určitých postupných krocích. Každý krok přesahuje krok předcházející. Tento krok se stává odrazovým můstkem, na němž je vybudován nový, převyšující krok. Jen co jakýkoli krok vyčerpá svou funkci a užitečnost, je vystřídán vyšším stupněm poznání a uvědomění, které mohou být v mnoha případech velmi odlišné, ba dokonce protichůdné k obsahu a životnímu stylu kroku předešlého. Pravou duchovní realitou je, že cokoli, co bylo náležité a pravdivé včera, nemusí být takové dnes či zítra. Nejsme absolutní a nejsme dokonalí, proto nemůžeme pochopit a rozlišit Absolutní Pravdu. Můžeme být neustále lepší a více rozvinutí. Nové aspekty Absolutní Pravdy a poznání jsou nám zjevovány tehdy, když jsme připraveni pokročit dále a stát se lepšími v našich životech a úsilí. Všechno má svůj čas a místo; když je čas přesáhnout aktuální krok duchovního pokroku, je dána příležitost udělat to a jsou poskytnuty všechny způsoby a prostředky na toto převýšení.

Každému, kdo chce ve svém profesním a soukromém životě vážně využít principy duchovní hypnózy či intenzivní duchovní hypnoterapie nebo principy duchovní autohypnózy, Nejvyšší radí, aby se zbavil všech těchto a podobných mýtů a iluzí a aby v klientech i v sobě pomohl usnadnit změny v tomto směru. Každému se radí, aby nahlédl do svého nitra a hlouběji ho prozkoumal, aby zjistil, jakých dalších iluzí a mýtů se drží a aby je odstranil: tím, že je nahradí pravou realitou Níterné mysli z přítomnosti Nejvyššího.